

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Romanou Malou v právní věci žalobce **Finanční úřad v Litvínově**, se sídlem Litvínov, U Zámeckého parku 948, PSČ 436 01 a žalovaných **ad. 1)** [redacted], trvale bytem [redacted] a žalované **ad. 2)** [redacted], trvale bytem [redacted], zastoupených Mgr. Janou Kučerovou, advokátkou AK Most, Budovatelů 2957, *o odpůrčí žalobě o neúčinnosti darovací smlouvy*,

t a k t o :

- I. Darovací smlouva ze dne 1.7.2010 uzavřená mezi [redacted], RČ [redacted] a paní [redacted], RČ [redacted] oba bytem [redacted], okres Most jako dárce a [redacted], RČ [redacted] a [redacted], RČ [redacted], obě bytem [redacted], okres Most jako obdarovanými, která je evidována pod č. V – [redacted]/2010-[redacted]-2 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most a jejímž předmětem jsou následující nemovitosti:

budovy – stavba bez čp/če – zemědělská stavba na parcele KN st. [redacted] Mariánské Radčice č.p. [redacted] - - rodinný dům na parcele KN st. [redacted] a Mariánské Radčice č.p. [redacted] – rodinný dům na parcele KN st. [redacted] v okrese Most, Katastrální území Mariánské Radčice, obec Mariánské Radčice, LV [redacted],

dne 15.12.2010, dále bylo vydáno rozhodnutí o povolení splátek daně a příslušenství daně (ohledně daně z přidané hodnoty, osobně předáno otci žalovaných dne 15.12.2010) a dále Finančním úřadem v Litvínově bylo vydáno rozhodnutí, kdy dne 15.12.2010 pozbývá účinnosti rozhodnutí o povolení splátek daně a příslušenství s odůvodněním, že daňový subjekt měl dle rozhodnutí o povolení splátek daně a příslušenství uhradit nejpozději ke dni 15.12.2010, zálohu na daň z příjmu fyzických osob a zálohu na daň z přidané hodnoty, záloha do uvedeného data zaplacená nebyla. Dále byl proveden listinný důkaz a to darovací smlouvou uzavřenou mezi rodiči žalovaných panem [REDAKCE] a paní [REDAKCE] a žalovanými ze dne 1.7.2010, právní účinky vkladu do katastru nemovitostí vznikly ke dni [REDAKCE] 2012.

Z protokolu o ústním jednání u Finančního úřadu v Litvínově ze dne 16.3.2010 bylo zjištěno, že byla u daňového subjektu pana [REDAKCE] zahájena daňová kontrola ohledně daně z příjmu fyzických osob za rok 2007, 2008 a daně z přidané hodnoty za rok 2007, 2008, jednání byla přítomna i manželka otce žalovaných paní [REDAKCE]. Dále z protokolu o ústním jednání ze dne 18.5.2010 bylo zjištěno, že při tomto jednání na Finančním úřadě v Litvínově byl přítomen zástupce pana [REDAKCE] pan Ing. [REDAKCE], již v průběhu tohoto jednání bylo zjištěno, že daňový subjekt nenahlásil na Finanční úřad v Litvínově bankovní účty, na které byly přijaty částky od jiných daňových subjektů, dále byl proveden důkaz protokolem o ústním jednání ze dne 26.5.2010, kdy daňový subjekt předložil 82 faktur vystavených za rok 2007, 86 faktur vystavených za rok 2008, dále byl proveden důkaz protokolem o ústním jednání u Finančního úřadu v Litvínově ze dne 26.5.2010, kdy jednání byla přítomna i manželka pana [REDAKCE], ze kterého bylo zjištěno, že sám daňový subjekt se vyjádřil k činnostem, které prováděl v roce 2009 „tzv. načerno“, současně uvedeného dne byl daňový subjekt informován, že byla zahájena daňová kontrola za zdaňovací období roku 2009 ohledně daně z příjmu za první až čtvrté čtvrtletí 2009 ohledně daně z přidané hodnoty. Sám daňový subjekt při jednání dne 9.6.2010 se vyjádřil v tom smyslu, že má zájem spolupracovat a doložit listinné důkazy. Dále z protokolu o ústním jednání ze dne 20.9.2010 bylo zjištěno, že tohoto jednání byl přítomen zástupce daňového subjektu Ing. [REDAKCE], ze kterého vyplývá, že daňovému subjektu se nepodařilo předložit fakturu na částku 73.000,- Kč od společnosti EUROMONT GROUP a.s., když v průběhu finanční kontroly byly zjištěny u daňového subjektu dva bankovní účty, dále z protokolu o ústním jednání ze dne 4.10.2010 bylo zjištěno, že u vedeného jednání byl taktéž přítomen zástupce daňového subjektu, kdy tento zástupce byl seznámen s výsledkem daňové kontroly daně z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2007, 2008 a 2009 a daně z přidané hodnoty za první až čtvrté čtvrtletí 2007, první až čtvrté čtvrtletí 2008, první až čtvrté čtvrtletí 2009, pokud se jednání u správce daně účastnil zástupce daňového subjektu Ing. [REDAKCE] žalobce předložil plnou moc ze dne 7.5.2010, k zastupování ve věci daňové kontroly daně z příjmu fyzických osob a k zastupování ve věci daňové kontroly daně z příjmu fyzických osob a daně z přidané hodnoty za rok 2009 ze dne 28.5.2010.

Z výsledku žalované [REDAKCE] bylo zjištěno, že ze strany obou rodičů jí a její sestře byly darovány nemovitosti uvedené v darovací smlouvě, tehdy jim rodiče sdělili, že si to maminka přeje, zdravotní stav matky žalovaných byl v té době dosti špatný, byla vážně nemocná, rodiče nechtěli, aby eventuálně v budoucnu měly problémy v dědickém řízení, rodiče žádné jiné nemovitosti než ty, které svým dcerám darovali, nemají. V době, kdy došlo k uzavření darovací smlouvy žalovaná studovala střední školu, netrpěla žádným nedostatkem,

rodiče neměli žádné finanční problémy, neměla tedy důvod se domnívat, že by rodiče měli nedostatek financí, žádné upomínky k zaplacení jim nedocházely, sama ani poštu nevyzvedává, ani s otcem o jeho podnikání nehovořila. Otec podnikal v oboru ostrahy osob a majetku, bezpečnostní služby a podobné záležitosti, ze strany rodičů bylo dcerám výlučně sděleno, že k převodu majetku dochází z důvodu zdravotního stavu jejich matky. Darovací smlouvu si přečetla. V době převedení nemovitosti ani od rodičů ani od nikoho jiného neslyšela o tom, že by rodiče měli nějaké finanční problémy, již se nepamatuje, zda v té době se nakupovaly nějaké finančně náročnější věci, otec žalovaných vlastnil automobil, na rok pořízení se již nepamatovala.

Z výsledku žalované [redacted] bylo zjištěno, že v předmětné nemovitosti sama již nebydlí, bydlí zde její sestra a její rodiče, nevěděla ani o tom, že ve firmě byla zahájena daňová kontrola, v té době ještě bydlela s rodiči, sama však již pracovala, měla jiné starosti. Doma vůbec nehovořili o tom, že by ve firmě otce snad probíhala nějaká kontrola ani z ostatních okolností souvisejících ze společným bydlením nebylo patrné, že by snad mělo dojít k nějaké změně, sama již měla své finanční prostředky, v domácnosti rodičů k žádné změně nedošlo, nemovitost byla darována výlučně z důvodu nemoci matky žalovaných. Otec žádný majetek nemá, okolnosti probíhající daňové kontroly se doma neřešily, vůbec o ní nevěděla.

Z výsledku svědka [redacted] bylo zjištěno, že předmětné nemovitosti darovali spolu s manželkou svým dcerám a to z důvodu, že manželka je už v podstatě 7 let nemocná, do budoucna se nedá předpokládat, jak se bude její zdravotní stav vyvíjet, spolu s manželkou tedy usoudili, že bude lepší, pokud tento jejich majetek budou mít do budoucna dohromady obě dcery. Ke svým osobním poměrům a ke svému dalšímu majetku uvedl, že je ve starobním důchodu, tento pobírá okolo částky 8.000,- Kč měsíčně, jiný majetek nemá, manželka nepracuje, je v plném invalidním důchodu. O probíhající finanční kontrole samozřejmě věděl, dcery o ní nevěděly, o jeho podnikání se vůbec nezajímaly, ani on sám je těmito záležitostmi nezatežoval. V době započetí finanční kontroly se vůbec nedomníval, že by snad mohl být nějaký problém, v minulosti měl vše v pořádku, nikdy daň nedoplácel a nehradil žádné nedoplatky na dani, v době, kdy daroval nemovitosti svým dcerám vůbec nevěděl, že bude zavázán k úhradě daním v tak vysoké částce, až v průběhu této daňové kontroly si zajistil daňového poradce, předtím jeho služeb nepotřeboval.

Závěr o skutkovém stavu učinil soud následující: mezi žalovanými a svědkem a jeho manželkou (rodiči žalovaných) byla uzavřena darovací smlouva ze dne 1.7.2010 ohledně shora označených nemovitostí (označených ve výroku rozsudku), z protokolu o ústním jednání u Finančního úřadu v Litvínově ze dne 16.3.2010 bylo zjištěno, že předmětem jednání bylo zahájení daňové kontroly u daňového subjektu [redacted] a to daně z příjmu fyzických osob za období zdaňovacího roku 2007, 2008 a daně z přidané hodnoty za první až čtvrté čtvrtletí 2007, první až čtvrté čtvrtletí 2008, dále z protokolu o ústním jednání ze dne 26.5.2010, kterého se účastnila i manželka žalovaného bylo zjištěno, že byla zahájena daňová kontrola daně z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 a daně z přidané hodnoty za první až čtvrté čtvrtletí 2009. Dále soud zjistil, že dne 7.10.2010 byly vydány dodatečné platební výměry na základě daně z příjmu fyzických osob za období roku 2007, 2008, 2009 a dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty za první až čtvrté čtvrtletí 2007, první až čtvrté čtvrtletí 2008, první až čtvrté čtvrtletí 2009, platební výměry osobně předány žalovanému proti

podpisu dne 13.10.2010, dále bylo zjištěno, že Finančním úřadem v Litvínově bylo vydáno rozhodnutí o povolení splátek daně z příjmu fyzických osob ze dne 8.12.2010 a rozhodnutí o povolení splátek daně a příslušenství daně z přidané hodnoty z téhož data, dále bylo zjištěno, že rozhodnutí o povolení splátek daně a příslušenství z příjmu fyzických osob pozbylo dnem 15.12.2010 účinnosti, rozhodnutí o povolení splátek daně z přidané hodnoty pozbylo účinnosti dnem 25.1.2011, obě rozhodnutí byla vydána z toho důvodu, že nebyly dodrženy stanovené podmínky, kdy jednou z podmínek v rozhodnutí o povolení splátek bylo, že ostatní splatné daňové povinnosti budou uhrazeny v plné výši ve lhůtách splatnosti. Z protokolů o ústních jednání u Finančního úřadu v Litvínově bylo zjištěno, že správce daně v průběhu daňové kontroly u daňového subjektu (svědka) zjistil bankovní účty daňového subjektu, které daňový subjekt nenahlásil na Finanční úřad v Litvínově, na tyto účty byly přijaty částky od jiných daňových subjektů. Dále z protokolu o ústním jednání u Finančního úřadu v Litvínově ze dne 26.5.2010, kterého se zúčastnil zástupce daňového subjektu Ing. [REDAKCE] byly předloženy faktury vystavené daňovým subjektem za rok 2007 celkem 82 listů, za rok 2008 celkem 86 listů. Z protokolu o daňové kontrole ze dne 26.5.2010, kdy byla zahájena daňová kontrola i za rok 2009 bylo zjištěno, že daňový subjekt na konkrétní otázky správce daně odpovídal, že v roce 2009 provozoval podnikatelskou činnost, „načerno“, měl v úmyslu spolupracovat se správcem daně. Z protokolu o ústním jednání u Finančního úřadu v Litvínově ze dne 17.6.2010 pak bylo soudem zjištěno, že daňový subjekt nenahlásil dva bankovní účty, na tyto účty byla přijata plnění označená přímo v protokolu o ústním jednání ze dne 17.6.2010. Dále bylo zjištěno, že svědek na úkony související s daňovou kontrolou vystavil plnou moc pro Ing. [REDAKCE] ze dne 28.5.2010 k zastupování ve věci daňové kontroly daně z příjmu fyzických osob za rok 2009 a daně z přidané hodnoty za první až čtvrté čtvrtletí 2009 a dále plná moc ze dne 7.5.2010 za zdaňovací období za roky 2007 a 2008 ohledně daně z příjmu fyzických osob a daně z přidané hodnoty za zdaňovací období první až čtvrté čtvrtletí 2007, první až čtvrté čtvrtletí 2008. Dále soud zjistil, že manželka daňového subjektu paní [REDAKCE] se léčila v Onkologickém centru - [REDAKCE] kdy žalované předložily lékařské zprávy a propouštěcí protokoly.

Po právní stránce soud dle ustanovení § 3028 novely o.z. aplikoval ustanovení § 42 a) o.z. účinného do 31.12.2013 kdy věřitel se může domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen. Právo odporovat právním úkonům lze uplatnit vůči osobě, v jejichž prospěch byl právní úkon učiněn, nebo které vznikl z odporovatelného úkonu dlužníka prospěch. Odporovat je možné právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám a právním úkonům, kterými by byli věřitele dlužníka zkráceni a k nimž došlo v posledních třech letech mezi dlužníkem a osobami jeho blízkými nebo které dlužník učinil v uvedeném čase ve prospěch těchto osob, s výjimkou případů, když druhá strana tehdy dlužníkům úmysl zkrátit věřitele i při náležitě pečlivosti nemohla poznat. K odpůřčí žalobě je aktivně věcně legitimován věřitel, jehož pohledávka za dlužníkem je vymahatelná tj. vynutitelná cestou exekuce. Pohledávka za dlužníkem musí být vymahatelná alespoň v době rozhodnutí soudu o podané odpůřčí žalobě.

Soud má za to, že žalobce coby věřitel, který je povinen ve sporu prokázat, že dlužníkům odporovaný úkon tedy darovací smlouva mezi žalovanými a rodiči žalovaných, zkracuje uspokojení pohledávek věřitele a že dlužník odporovaný právní úkon učinil v úmyslu zkrátit věřitele, postačí pokud dlužník věděl, že právním úkonem může zkrátit věřitele a pro případ, že je skutečně zkrátí, s tím byl srozuměn (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 21 Cdo 720/2011- v tomto případě již dlužník v době uzavření darovací smlouvy jednak věděl, že probíhá daňová kontrola, jednak z protokolů předložených žalobcem bylo zjištěno, že v protokolu o ústním jednání ze dne 26.5.2010, kterému byla přítomna i manželka dlužníka, sám dlužník se vyjádřil jednoznačně, že některé činnosti nejsou zahrnuty v účetnictví, tam uvedl, že je provozoval „načerno“, že finančnímu úřadu předá i faktury, jež jsou mimo účetnictví, má zájem spolupracovat. Dle názoru soudu si již tehdy musel být vědom, že mu daň z příjmu bude doměřena, tehdy byla přítomna i druhá dárkyně, byli srozuměni a vyrozuměni o tom, že se zahajuje daňová kontrola daně z příjmu fyzických osob i za rok 2009 a DPH za rok 2009, navíc dlužník nemá jiný majetek, ze kterého by se věřitel mohl uspokojit, v tomto smyslu se vyjádřilo jak otec žalovaných tak i obě žalované.

Všechny dodatečné platebními výměry jsou sice datovány až dnem 7.10.2010, tedy až po uzavření předmětné darovací smlouvy, k odpůrcí žalobě je však aktivně legitimován ten, kdo měl za dlužníkem pohledávku v době, kdy byl učiněn odporovaný právní úkon a to i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku, která má na základě vzniklého závazkového právního vztahu vzniknout až v budoucnu, pohledávka za dlužníkem přitom nemusí být v této době ještě vymahatelná, postačí, aby pohledávka byla vymahatelná alespoň v době rozhodnutí soudu o podané odpůrcí žalobě (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 5123/2009). V době uzavření darovací smlouvy otec žalovaných potažmo i matka žalovaných, která byla rovněž dárkyní předmětných nemovitostí věděli o tom, že byla zahájena daňová kontrola, že byly zjištěny dva bankovní účty, které daňový subjekt nenahlásil na Finanční úřad v Litvínově, na tyto účty byly přijaty částky od jiných daňových subjektů, otec žalovaných chtěl s Finančním úřadem v Litvínově spolupracovat, nejpozději dne 17.6.2010, kdy opět proběhlo ústní jednání na Finančním úřadě v Litvínově a byly zrekapitulovány faktury, jež nebyly zahrnuty do účetnictví, muselo být otci žalovaných zřejmé, že dojde k doměření daní. Pokud se jednání neúčastnil osobně, u jednání byl jeho zástupce na základě udělené plné moci. K prokázání úmyslu dlužníka zkrátit věřitele postačí, pokud se jedná o úmysl nepřímý, tedy že byl srozuměn se situací, že svým jednáním může zkrátit věřitele, což dle názoru soudu si musel být otec žalovaných vědom, pokud žádný jiný majetek nemá, ze kterého by mohl daň uhradit. Naopak dle názoru soudu nebyla úspěšná obrana žalovaných, kdy po osobě dlužníkovi blízké se vyžaduje prokázání toho, že o úmyslu dlužníka nevěděla a ani nemohla vědět i při náležité pečlivosti, žalované neuvedly žádné aktivní kroky, které učinily za účelem zjištění úmyslu dlužníka zkrátit své věřitele, obě již byly dospělé, osoba dlužníkovi blízká tedy tvrdí a prokazuje to, že nevěděla a nemohla vědět o okolnostech, ze kterých by bylo patrné, že darovací smlouva byla učiněna v úmyslu zkrátit věřitele, žalované by měly v řízení tvrdit jaké aktivní kroky učinily k tomu, aby se přesvědčily o případných závazcích svého otce a toto jednak ani netvrdily a ani byť byly soudem poučeny nenavrhly žádné důkazy viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 21 Cdo 3627/2013, 21 Cdo 836/2014, zákon po osobě dlužníkovi blízké vyžaduje, aby nečinila žádné právní úkony a nepřijímala plnění na újmu práv věřitelů dlužníka, pokud neučiní aktivní kroky ke zjištění, zda úkony učiněné dlužníkem nezkracují věřitele v jejich právech. Samy žalované i otec žalovaných se vyjádřili v tom smyslu, že se žalované o

podnikání svého otce nezajímaly, slyšen jako svědek při ústním jednání jednoznačně uvedl, že předtím, než byla uzavřena darovací smlouva se dcery nijak aktivně nezajímaly o to, zda svědek tedy jejich otec má nějaké dluhy. Pokud žalované argumentovaly tím, že darovací smlouva byla uzavřena výlučně z toho důvodu, že matka byla nemocná, že to bylo přání jejich matky, jedné z dárkyň, tak pohnutka rodičů k uzavření darovací smlouvy nemůže být důvodem pro zamítnutí žaloby s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 720/2011, 21 Cdo 796/2011, kdy případný motiv, pohnutka dlužníka pro takový úkon není rozhodná a to i kdyby dlužník takovým to úkonem plnil nějaký svůj jiný závazek vůči třetí osobě. Po provedeném řízení soud žalobě vyhověl, po prokázání toho, že žalobce má za dlužníkem vymahatelnou pohledávku, pohledávka byla vymahatelná v době rozhodnutí soudu o podané odpůřčí žalobě, dlužník v průběhu daňové kontroly věděl o tom, že mu bude doměřena daň z příjmu fyzických osob a daň z přidané hodnoty za roky 2007, 2008, 2009, minimálně musel být srozuměn s tím, že může zkrátit věřitele, pokud se zbaví svého největšího majetku, jinak je nemajetný a nebude mít tedy finanční prostředky na zaplacení vyměřené daně. K tomu koresponduje i skutečnost, že Finanční úřad v Litvínově povolil otcí žalovaných splátky, posléze rozhodnutí o povolení splátek zrušil, neboť již tehdy otec žalovaných své povinnosti nesplnil. Z toho jednoznačně vyplývá, že neměl finanční prostředky na splnění svých daňových povinností. Soud tedy žalobě v plném rozsahu vyhověl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 142/1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání ve lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li plněno dobrovolně co ukládá vykonatelné rozhodnutí lze se plnění domoci v rámci jeho soudního výkonu.

V Mostě dne 29. února 2016

JUDr. Romana Malá, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Renata Petrovičová